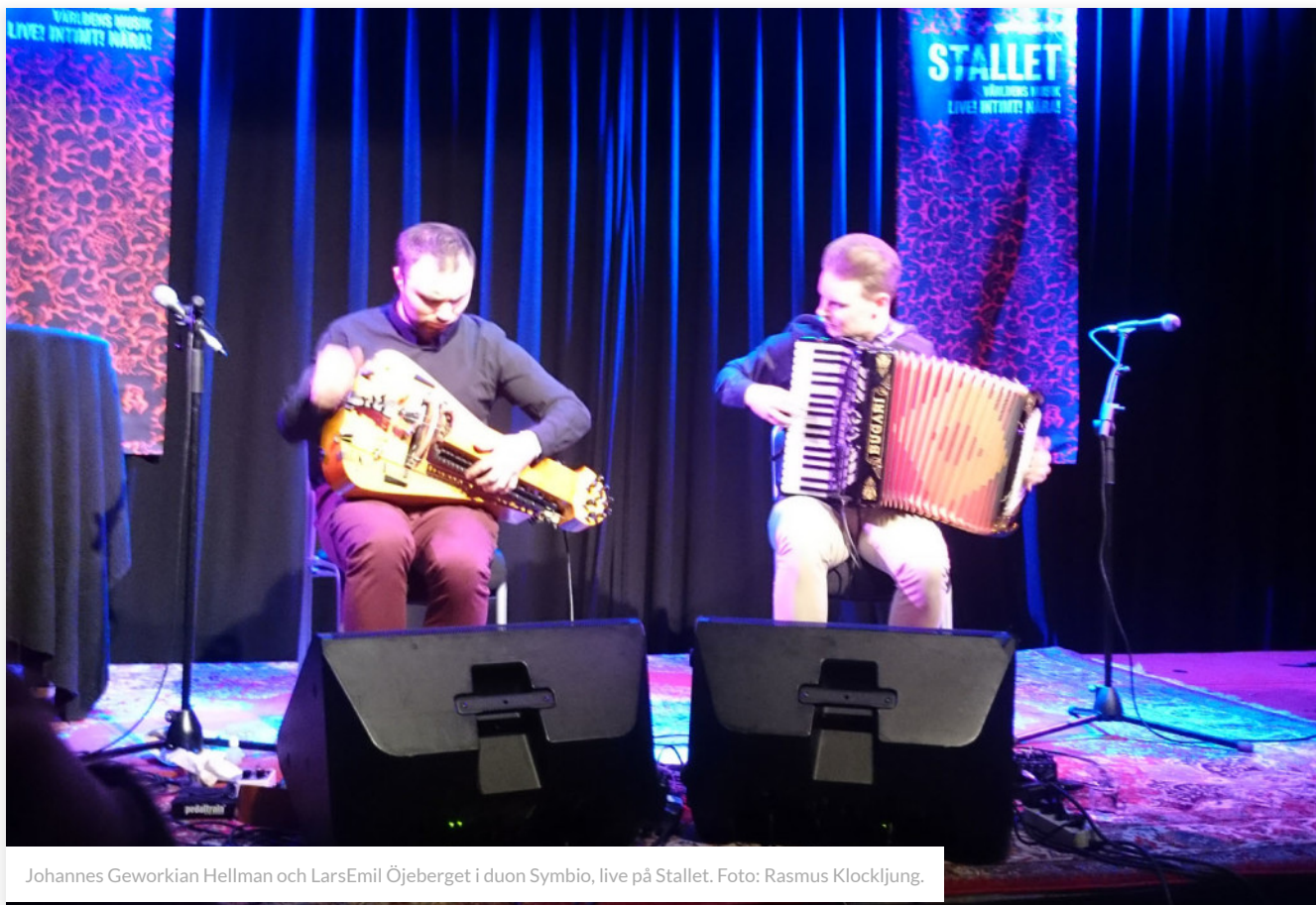


REDAKTIONSBLOGGEN

Tajt duo med svårslagen spännvidd

29 SEP KONSERTRECENSION

0



Johannes Geworkian Hellman och Lars Emil Öjeberget i duon Symbio, live på Stallet. Foto: Rasmus Klockljud.

Symbio

Stallet, Stockholm 27 september 2018

På ett sätt känns det självklart att det är just på folkmusikscenen Stallet som **Symbio** har releasekonserten för nya albumet *Rising*. Båda medlemmarna har en stark förankring inom olika typer av folkmusik och har spelat här med flera andra konstellationer.

Samtidigt är duon svår att kategorisera som just folkmusik. De går sin helt egna väg, och i deras musik kan anas spår av såväl progrock som techno, för att nämna några få genrer. Den är ofta intensiv och pådrivande med tunga riff, pulserande rytmer och pumpande bas, men här finns också fina lyriska stycken. De flesta låtar innehåller många olika partier med vitt skilda karaktärer, och fast de är instrumentala har de ofta en bakgrund att skildra.

Secrets of the sea är en sådan. Det är kvällens lugnaste stycke, och havets dramatik illustreras i en vacker melodi på **Johannes Geworkian Hellmans** vevlira, med en hel del glissandospel på bordunsträngarna. En annan talade titel är A hundred years of joy and sorrow, vars inledande melodi i sjutakt verkligen känns glädjeframkallande innan låten skiftar stämning en aning.

Phoresy ska skildra resorna under Symbios flitiga turnerande de senaste åren, och under dess sju minuter förs vi med på en färd som börjar med en vacker vals för att sedan öka betydligt i intensitet när det övergår till riffande i först tretakt och sedan fyra fjärdeldelstakt. Det händer onekligen en hel del under den här ljudresan.

Duon har bara varsitt instrument, men vet verkligen hur de ska få ut dess fulla potential och variationsmöjligheter. **LarsEmil Öjebergets** fingrar flyger över dragospelstangenterna och ut kommer både smäktande melodier och smattrande ackord, och från vänsterhanden en stundtals monstruöst tung bas. Dessutom använder han ibland en stompbox för att pumpa fram ett snyggt avrundat basljud som känns minst lika mycket som det hörs. Hellman är lika flyhänt på sin vevlira, och kombinerar melodier och snabba löpningar med osannolikt kvickt knarrande. I synnerhet de unisona melodierna i riktigt högt tempo är bländande skickligt framförda.

Symbio utmärker sig i högsta grad som en av de mest särpräglade folkmusikrelaterade grupperna under de senaste åren, och eftersom duon är relativt ny lär den säkert bara fortsätta utvecklas i sin alldeles egna riktning. Det blir spännande att höra vart de tar vägen närmast.

Rasmus Klockljud

KATEGORIER

[ARTIKEL](#)

[ERBJUDANDE](#)

[FESTIVALTIPS](#)

[KLUBBTIPS](#)

[KONSERTRECENSION](#)

[KRÖNIKA](#)

[MUSIKTIPS](#)

[NYHETER](#)

[ÖVRIGT](#)

[RÄTTELSE](#)

[REDAKTIONEN INFORMERAR](#)

[SMAKPROV FRÅN TIDNINGEN](#)

[TÄVLING](#)

[TIDNINGEN](#)

[TIPS](#)

ARKIV

[NOVEMBER 2018](#)

[OKTOBER 2018](#)